

Sygn. akt V GC 476/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant: st. sekr. sądowy Marzanna Ornaf	

po rozpoznaniu w dniu 09 kwietnia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. Sp. Komandytowa w S.

o zapłatę 8 782,20 zł

na skutek sprzeciwu strony pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.06.2014 r. sygn. akt V GNc upr 740/14, który utracił moc w całości

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 8 782,20 zł (osiem tysięcy siedemset osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.12.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 517,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 1 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 66,86 zł tytułem kosztów stawiennictwa świadka.

Sygn. akt V GC upr 476/14

UZASADNIENIE

J. S. reprezentowana przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko (...) **Sp. z o.o. sp. k. w S.** wniosła o zasądzenie kwoty 8 782,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15.12.2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazała, że powódka wykonywała na rzecz pozwanej roboty budowlane w ramach umowy z dnia 30.08.2011 r. dotyczące wykonania elewacji budynku V. w Ś.. W związku z tym pozwana zleciła powódce dodatkowe usługi, nie objęte w/w umową, polegające na wynajmie żurawia do prac budowlanych. Powódka świadczyła w/w usługi w okresie od sierpnia 2012 r. do grudnia 2012 r. Strony ustaliły wynagrodzenie za prace żurawia na kwotę 120 zł netto za godzinę oraz 150 zł za każdy dojazd żurawia na budowę. Żuraw przepracował łącznie 47 godzin w 10 dni co dawało koszty pracy 5 640 zł i koszt dojazdów 1 500 zł. Suma wynagrodzenia wynosiła więc 8 782,20 zł brutto i na tę

kwotę powódka wystawiła fakturę nr (...). Pozwana przyjęła ją bez zastrzeżeń lecz nie dokonała zapłaty. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty odmówiła jej zapłaty podnosząc zarzuty dotyczące wykonania umowy z dnia 30.08.2011 r. i porozumienia z dnia 09.07.2013 r. nie dotyczącego tej faktury.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy **nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k. 52) z dnia 06.06.2014 r. w sprawie V GNC upr 740/14 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W **sprzeciwie od nakazu zapłaty** (k.57) strona pozwana reprezentowana przez radcę prawnego zaskarżyła w/w orzeczenie w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, że strony łączyła umowa z dnia 30.08.2011 r. i powódka świadczyła usługi dźwigiem w ramach robót dodatkowych objętych § 12 umowy, zatem nie były to prace nie objęte umową stron. Przyznała, że przyjęła sporną fakturę i zaksięgowiła ale wedle ustnych ustaleń stron prace żurawia „z uwagi na nadpłaconą kwotę dla B.” (tj. syna powódki P. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod tą firmą) miały być rozliczone jako „usługa nieodpłatna”. Poza tym powódka potwierdziła te ustalenia podpisując się pod zestawieniem z dnia 09.08.2012 stanowiącym rozliczenie wzajemnych należności stron. Ponadto powołała się na treść porozumienia stron z dnia 09.07.2013 r. (§ 1) wedle którego powódce nie przysługują w stosunku do pozwanej jakiegokolwiek roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(informacja z KRS k.9-14, 63-64, Informacja z CEIDG k. 15)

Strony zawarły dnia 30.08.2011 r. umowę której przedmiotem było wykonanie elewacji budynku V. w Ś. przez powódkę (podwykonawca) z materiałów powódki. W § 12 ust. 1 umowy strony ustaliły, że jeżeli w czasie wykonywania umowy wystąpi konieczność wykonania robót dodatkowych lub zmian powódka przystąpi do ich wykonania dopiero po uzyskaniu pod rygorem nieważności pisemnej akceptacji strony pozwanej dotyczącej terminu ich wykonania, wynagrodzenia oraz terminu i sposobu jego płatności. W ust. 2 określono jak ustalać wartość robót dodatkowych (stawka roboczogodziny, ceny materiałów, koszty pośrednie, zysk).

(umowa z dnia 30.08.2011 r. k. 16-21)

Powódka dysponowała dźwigiem (żurawiem) z operatorem. Jeżeli zachodziła potrzeba wykonywania prac budowlanych prowadzonych przy budynku V. w Ś. przez tenże sprzęt wówczas telefonicznie kontaktowano się z powódką lub jej małżonkiem i zamawiano dźwig na konkretny dzień prac. Ilość przepracowanych dni i roboczogodzin potwierdzał każdorazowo operator sprzętu oraz kierownik budowy Z. B. (1). Na tej podstawie powódka wystawiała faktury VAT i strona pozwana je regulowała.

Od sierpnia do grudnia 2012 r. zamawiano u powódki w powyższy sposób do prac przy budynku V. w Ś. dźwig z operatorem. Ustalono stawkę za roboczogodzinę w wysokości 120 zł i koszt dojazdu 150 zł. Dźwig pracował w tym okresie łącznie przez 10 dni (w tym 47 roboczogodzin) przy następujących pracach : przestawianie agregatów, przestawianie fundamentów, wyciąganie słupów, rozładunek płytek, montaż konstrukcji, montaż i rozładunek schodów, przestawianie agregatu, ustawianie kamienia, rozładunek kręgów, montaż studni, zdejmowanie konstrukcji, wyciąganie słupów, rozładunek i montaż schodów. Ilość przepracowanych dni i godzin została potwierdzona przez operatora żurawia i przez kierownika budowy Z. B. (1).

Na tej podstawie powódka w dniu 11.12.2012 r. wystawiła fakturę VAT (...) na łączną kwotę 8 782,20 zł z terminem płatności 14.12.2012 r. Strona pozwana fakturę przyjęła i zaksięgowiła, lecz nie uiściła wskazanej na niej kwoty.

Powódka wzywała pozwaną do zapłaty w/w kwoty jednakże bezskutecznie. Strony prowadziły korespondencję w tym zakresie.

(oświadczenie Z. B. k. 22, raporty dzienne pracy żurawia k.24-32, faktura VAT k.23,

wezwanie do zapłaty k.33-35, pismo pozwanej k.36-37, zeznania świadków : Z. B. (1) k. 141-142, P. S. k.146, J. J. k.114v-115, W. P. k.115-115v, przesłuchanie : powódki k.147, strony pozwanej k.143)

Strony w ramach rozliczenia umowy z dnia 30.08.2011 r. zawarły porozumienie z dnia 09.07.2013 r. Strona pozwana sporządzała notatki i oświadczenia dotyczące rozliczeń stron.

(porozumienie z dnia 09.07.2013 r. k.38-39, 66-67, notatka robocza ze spotkania k. 68, zestawienie z dnia 09.08.2012 r. k.65)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka w całości dowiodła w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania powódki zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnej, żądanej kwoty. Wypełniła zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaofiarowane przez strony były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Sąd stoi na stanowisku, że strony łączyła zawarta w formie ustnej umowa o świadczenie usług w zakresie prac świadczonych przez powódkę dźwigiem (żurawiem) na rzecz strony pozwanej. Strony bowiem umówiły się co do zakresu prac, ceny i terminów wykonywanych usług. Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Jak zaś stanowi art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z ustaleniami stron powódka wystawiła fakturę VAT (...) na kwotę 8 782,20 zł z terminem płatności 14.12.2012 r. a strona pozwana fakturę przyjęła i zaksięgowała, lecz nie uiszcza wskazanej na niej kwoty. Strona pozwana nie kwestionowała, iż prace przez powódkę zostały wykonane. Zważyć przy tym trzeba, że wystawienie faktury, następnie przyjęcie przez kontrahenta, zaksięgowanie bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej (vide : wyrok S.A. w Katowicach z dnia 24 października 2002 r. I ACa 219/2002). Zatem konstatując, od daty pojawienia się w toku postępowania dowodu z którego wynikało zaksięgowanie spornej faktury wystąpiło na zasadzie art. 231 k.p.c. domniemanie faktyczne wykonania przez powódkę zobowiązania w całości w sposób zgodny z umową. Zatem ciężar dowodu z art. 6 k.c. obciążał od tego czasu stronę pozwaną albowiem winna była w dalszym toku procesu udowodnić swoje twierdzenia mające na celu uniknięcie płatności za sporną fakturę.

Sąd nie podzielił żadnego z zarzutów pozwanej.

Zdaniem Sądu brak było podstaw aby uznać, że powódka świadczyła usługi dźwigiem w ramach robót dodatkowych objętych § 12 umowy z dnia 30.08.2011 r. Zważyć bowiem trzeba, że przedmiotem tej umowy było wykonanie elewacji budynku V. w Ś. przez powódkę (podwykonawca) z materiałów powódki. Rzeczony zapis kontraktu stron stanowił, że jeżeli w czasie wykonywania umowy wystąpi konieczność wykonania robót dodatkowych lub zmian powódka przystąpi do ich wykonania dopiero po uzyskaniu pod rygorem nieważności pisemnej akceptacji strony pozwanej dotyczącej terminu ich wykonania, wynagrodzenia oraz terminu i sposobu jego płatności. W ust. 2 określono jak ustalać wartość robót dodatkowych (stawka roboczogodziny, ceny materiałów, koszty pośrednie, zysk). Już literalna analiza treści w/w postanowień umowy wskazuje jednoznacznie, że dotyczył on prac dodatkowych związanych z przedmiotem umowy (z pracami elewacyjnymi), a nie z pracami dźwigu. Niewątpliwie prace świadczone przez powódkę żurawiem (przestawianie agregatów, przestawianie fundamentów, wyciąganie słupów, rozładunek płyt, montaż konstrukcji, montaż i rozładunek schodów, przestawianie agregatu, ustawianie kamienia, rozładunek kręgów, montaż studni,

zdejmowanie konstrukcji, wyciąganie słupów, rozładunek i montaż schodów) w żadnym razie nie stanowiły prac elewacyjnych. Żuraw wykonywał więc zleczone powódce prace pomocnicze na budowie V. w Ś., a nie prace dodatkowe w rozumieniu § 12 umowy z dnia 30.08.2011 r.

Sąd nie podzielił również poglądu pozwanej jakoby wedle ustnych ustaleń stron prace żurawia „z uwagi na nadpłaconą kwotę dla B.” (tj. syna powódki P. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod tą firmą) miały być rozliczone jako „usługa nieodpłatna”. Sąd uznał, iż pozwana nie udowodniła tegoż twierdzenia albowiem wyraźnie przeczyła mu powódka w toku jej przesłuchania, jak i świadek P. S.. Wymieniony twierdził, że wykonywał prace budowlane na terenie V., wystawił za nie fakturę i została ona zapłacona. Na poparcie swojej tezy pozwana wnioskuje co prawda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. B. i przesłuchania pozwanej. Sąd jednak odmówił im wiarygodności w zakresie w jakim ich twierdzenia nie były poparte wiarygodnymi dowodami z dokumentów. Zeznawali on bowiem w sposób subiektywny, będąc zainteresowanymi uzyskaniem korzystnego rozstrzygnięcia Sądu, a nadto są powiązani gospodarczo (współpracują nadal na (...) runku budowlanym). Strona pozwana nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów na podnoszone w tym zakresie okoliczności, w szczególności nie wnioskuje o przeprowadzenie dowodu z zeznań małżonka powódki. Dowodem na poparcie stanowiska pozwanej nie mogło być zestawienie z dnia 09.08.2012 r. (k.65), bowiem w jego treści wyraźnie wskazano, że praca żurawia jest „do wyjaśnienia”.

Strona pozwana w celu uniknięcia kontraktowej odpowiedzialności materialnej powołała się także na treść porozumienia stron z dnia 09.07.2013 r. (§ 1) twierząc, że wedle jego brzmienia powódce nie przysługują już w stosunku do pozwanej jakiegokolwiek roszczenia. Sąd również i tego stanowiska nie podzielił albowiem porozumienie stron z dnia 09.07.2013 r. w sposób jasny i precyzyjny wskazywało jakich faktur dotyczy (§ 1 ust. 1, 2, 3) i próżno pośród nich szukać faktury objętej niniejszym sporem (VAT (...) na kwotę 8 782,20 zł). Zatem oczywistym jest, że treścią rzeczzonego porozumienia faktura ta nie została objęta.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie ze wskazanym terminem płatności na spornej fakturze. Jak bowiem stanowi art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z § 2 tegoż przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 1517,00 zł albowiem powódka uiszczyła inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 300 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 1200,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł. Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z art. 108¹ k.p.c. zważywszy, że Skarb Państwa wydatkował tytułem kosztów stawienia świadka J. J. kwotę 66,86 zł (k.117v).

Sąd podczas rozprawy dnia 29.01.2015 r. oddalił wniosek powódki o przedłożenie ksiąg rachunkowo-księgowych strony pozwanej albowiem dowód ten miał być przeprowadzony na okoliczność, iż strona pozwana sporną fakturę zaksięgowiała tymczasem strona pozwana przyznała tę okoliczność. Zatem zbędne byłoby przeprowadzanie dowodu w tym zakresie (art.229 k.p.c.).